

Syllabus E.4

Τίτλος μαθήματος:	Πρακτική Άσκηση II: Σχεδιασμός, Υλοποίηση και Αξιολόγηση Προγραμμάτων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης σε Φορείς και Οργανισμούς
Κωδικός αριθμός του μαθήματος:	E.4
Τύπος του μαθήματος:	Υποχρεωτικό
Εξάμηνο:	Εαρινό
Αριθμός απονεμόμενων πιστωτικών μονάδων:	ECTS: 6
Όνομα του διδάσκοντος/των διδασκόντων:	Περσεφόνη Φώκιαλη, Ομότιμη καθηγήτρια Λουκάς Μουστάκας, Διδάσκων ΤΕΠΑΕΣ
Αντικειμενικοί στόχοι του μαθήματος:	<p>Τα μάθημα στοχεύει να βοηθήσει τους/τις μεταπτυχιακούς/ες φοιτητές/τριες να κατανοήσουν σε βάθος στη θεωρία και στην πράξη το ρόλο της αιεφόρου ανάπτυξης ως πολυδιάστατου στρατηγικού άξονα στο σχεδιασμό και την υλοποίηση προγραμμάτων και έργων οργανισμών και επιχειρήσεων του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα.</p> <p>Ειδικότερα το μάθημα έχει ως στόχους:</p> <p>(α) να βοηθήσει τους/τις φοιτητές/τριες να εμβαθύνουν στα κύρια ζητήματα που αντιμετωπίζουν οι οργανισμοί στην προσπάθειά τους να συμβιβάσουν την οικονομική τους ανάπτυξη με την προστασία του περιβάλλοντος.</p> <p>(β) να τους δώσει την ευκαιρία να συμμετάσχουν βιωματικά στη διαδικασία του σχεδιασμού ή/και της υλοποίησης ή/και της αξιολόγησης προγραμμάτων αιεφορικής ανάπτυξης επιλεγμένων οργανισμών.</p>
Προαπαιτήσεις:	Δεν υπάρχουν
Περιεχόμενο του μαθήματος:	Το μάθημα περιλαμβάνει την πρακτική άσκηση των μεταπτυχιακών φοιτητών και φοιτητριών σε οργανισμούς και φορείς του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα που έχουν άμεση ή έμμεση σχέση με την ανάπτυξη και το περιβάλλον, προκειμένου να διαπιστώσουν το βαθμό στον οποίο ο σχεδιασμός, η υλοποίηση και η αξιολόγηση έργων ή προγραμμάτων ή και η εν γένει λειτουργία των οργανισμών

	<p>και φορέων εναρμονίζεται με τις αρχές της Αειφόρου Ανάπτυξης.</p> <p>Τέτοιοι φορείς και οργανισμοί μπορεί να είναι Δημόσιες ή Δημοτικές Υπηρεσίες, π.χ. ΔΕΗ, ΔΕΥΑ, δημοτικές επιχειρήσεις αστικών και υπεραστικών λεωφορείων, ΒΙΟ.ΚΑ, ΧΥΤΑ, τουριστικές επιχειρήσεις, βιομηχανικές επιχειρήσεις, αγροτικές επιχειρήσεις, τοπικοί σύλλογοι προστασίας περιβάλλοντος κ.λπ.</p>
Διδακτική μεθοδολογία:	<p>Μεθοδολογικά η συγκεκριμένη Πρακτική Άσκηση αποτελεί μια «σπονδυλωτή» διαδικασία άσκησης των συμμετεχόντων/σών, η οποία περιλαμβάνει χαρακτηριστικά κυρίως δύο μοντέλων, αυτό του κριτικού στοχασμού και, σε μικρότερο βαθμό, της μαθητείας.</p> <p>Δίνει έμφαση στην προσπάθεια διαμόρφωσης στοχαζόμενων παιδαγωγών, που καθημερινά θα είναι σε θέση να αυτοβελτιώνονται, βελτιώνοντας ταυτόχρονα το εκπαιδευτικό πλαίσιο, την αποτελεσματικότητά τους και τους άλλους εκπαιδευόμενους/ες, με τους οποίους/ες συνεργάζονται ενεργητικά στο πλαίσιο της εργασίας τους.</p> <p>Ειδικότερα η Πρακτική Άσκηση υποστηρίζεται μεθοδολογικά εκτός των διαλέξεων, αφενός από την ομαδική - βιωματική μάθηση και τη χρήση σύγχρονων εκπαιδευτικών τεχνικών και αφετέρου από την παρατήρηση και τη συμμετοχή σε δραστηριότητες στο «πεδίο» οργανισμών, φορέων και επιχειρήσεων.</p>
Προσδοκώμενα αποτελέσματα	<p>Με την ολοκλήρωση της Πρακτικής Άσκησης αναμένεται ο/η κάθε μεταπτυχιακός/ή φοιτητής/τρια:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να γνωρίζει τις βασικές αρχές της διαδικασίας παρατήρησης, • να είναι σε θέση να αξιολογεί τον τρόπο λειτουργίας και την αειφορική φυσιογνωμία των παρατηρούμενων φορέων, • να μπορεί να τοποθετείται κριτικά σε όλα τα ευρήματα της παρατήρησης και • να είναι σε θέση να συγγράψει την έκθεση περιβαλλοντικής αξιολόγησης των φορέων.
Αξιολόγηση:	<p>Η αξιολόγηση των φοιτητών/τριών πραγματοποιείται από τη συμμετοχή τους στη διαδικασία της Πρακτικής Άσκησης και τον προβληματισμό, που θα καταθέσουν στο πλαίσιο εκπόνησης εργασιών, αναφορικά με τα στοιχεία παρατήρησης από τους χώρους Άσκησης.</p> <p>Ειδικότερα οι φοιτητές/τριες:</p> <ul style="list-style-type: none"> • θα εκπονήσουν εργασίες περιορισμένης έκτασης στο

	<p>πλαίσιο επιμέρους ενοτήτων του μαθήματος (30%),</p> <ul style="list-style-type: none"> • θα συμπληρώσουν κλείδα παρατήρησης κατά τη διαδικασία της πρακτικής άσκησης στους επιλεγμένους οργανισμούς και φορείς (30%) και • θα εκπονήσουν συνολική έκθεση περιβαλλοντικής αξιολόγησης των επιλεγμένων οργανισμών και φορέων (40%)
<p>Συνιστώμενη βιβλιογραφία προς μελέτη:</p>	
<p>Ελληνική:</p>	<p>Αυγητίδου, Σ. (2007). Ο στοχαστικο-κριτικός εκπαιδευτικός ως ζητούμενο στην αρχική εκπαίδευση των εκπαιδευτικών: Η συμβολή του προγράμματος της Πρακτικής Άσκησης. <i>Επιστήμες της Αγωγής</i>, 1, 45-57.</p> <p>Αυγητίδου, Σ. & Ανδρούσου, Α. (2013). Εισαγωγικό κείμενο. Στο Α. Ανδρούσου & Σ. Αυγητίδου (Επιμ.). <i>Η Πρακτική Άσκηση στην αρχική εκπαίδευση των εκπαιδευτικών: Ερευνητικές προσεγγίσεις</i>. Αθήνα: Δίκτυο Πρακτικών Ασκήσεων και ΤΕΑΠΗ -Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο (ηλεκτρονική έκδοση-παρόν τόμος).</p> <p>Βλάχος, Δ. Ε. (2005). <i>Περιβάλλον και ανάπτυξη: Διαλεκτικές σχέσεις και διεπιστημονικές προσεγγίσεις</i>. Εναλλακτικές Εκδόσεις/ Σειρά Αντιπαραθέσεις. Αθήνα,</p> <p>Ρήγα, Ι., & Φώκιαλη, Π., (2013). Αειφορική διαχείριση μεγάλων έργων. Απόψεις εκπαιδευτικών και φορέων για την αξιοποίηση του φράγματος Γαδουρά στη Ρόδο. Στο: Παπαβασιλείου, Β., (επιμ.). <i>Αειφορικές Τοπικές Κοινωνίες. Πραγματικότητα ή Ουτοπία</i>. Ρόδος: ΠΜΣ περιβαλλοντική Εκπαίδευση, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ.</p> <p>Κεδράκα, Κ. (2008). <i>Μεθοδολογία παρατήρησης</i>. Πάτρα: ΕΑΠ.</p> <p>Κόκκος, Α. (2005) «Η εναρκτήρια συνάντηση» στο Κόκκος Α. (επιμ.) <i>Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Εκπαιδευτών: Εκπαιδευτικό Υλικό για τους Εκπαιδευτές – Θεωρίες Κατάρτισης, Τόμος Ι</i>. Αθήνα: ΕΚΕΠΙΣ.</p> <p>Ματσαγγούρας, Η. (1998). <i>Θεωρία της Διδασκαλίας: Η Προσωπική Θεωρία ως Πλαίσιο Στοχαστικο-κριτικής Ανάλυσης</i>. Αθήνα: Gutenberg.</p> <p>Φώκιαλη, Π., (2009). Οικονομία και Περιβάλλον. Πορεία από την Κλασική Σύγκρουση στη Μεταμοντέρνα Σύγκλιση. Στο: Μ. Καϊλα, Α. Κατσίκης, Π. Φώκιαλη, & Α. Ζαχαρίου, (επιμ.), <i>Εκπαίδευση για το Περιβάλλον και την Αειφόρο Ανάπτυξη</i>, Αθήνα: Ατραπός, 71-98.</p> <p>Χατζηδήμου, Δ., & Χατζηδήμου, Κ. (2014). Εκπαιδευτικές τεχνικές και διδακτικές ενέργειες στην εκπαίδευση</p>

	<p>ενηλίκων. Εκπαιδευτικό υλικό διδακτικής ενότητας Εκπαίδευση Ενηλίκων – Παιδαγωγικές Αρχές του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών Νέες μορφές εκπαίδευσης και μάθησης του Πανεπιστημίου Αιγαίου.</p>
<p>Ξενογλώσσα:</p>	<p>Berke, P., Conroy, M., (2000). Are we planning for sustainable development? An evaluation of 30 comprehensive plans, <i>Journal of the American Planning Association</i>, 66 (1): 21-33.</p> <p>Ewens, D. (2001). observation of teaching and learning in adult education how to prepare for it, how to do it and how to manage it. London: Learning and Skills Development Agency.</p> <p>Fokiali, P., Tatlidil, R., Moustakas, L., & Xanthakou, Y., (2009), Techno-Economic Approaches to Environmental Actions: A Case Study for the Establishment of a Center for Sustainable Development in the island of Rhodes, <i>Journal of Economics, Administrative, International Relations and Political Sciences, Ege Academic Review</i>, Vol., 9, Issue 1, Jan., pp. 1-28.</p> <p>Momtaz, S. & Zobaidul Kabir, S. M., (2013). <i>Evaluating Environmental and Social Impact Assessment in Developing Countries</i>. Elsevier.</p> <p>Muijs, D. (2011). <i>Doing Quantitative Research in Education with SPSS</i>. UK: SAGE.</p> <p>Shen, L., Tam, V. W. Y., Tam, L., Ji., Y., (2010). Project feasibility study: the key to successful implementation of sustainable and socially responsible construction management practice. <i>Journal of Cleaner Production</i>, 18, pp 254-259.</p> <p>Uitto, J.I.,(NA) <i>Evaluating Environment and Development: Lessons from International Cooperation Evaluation Office</i>. United Nations Development Programme. http://evi.sagepub.com/content/20/1/44 SAGE Journals http://web.undp.org/evaluation/documents/articles-papers/Evaluating-Environment-Juha Uitto.pdf</p>